

Sygn. akt IV KK 221/15

POSTANOWIENIE

Dnia 9 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziellewicz

po rozpoznaniu w dniu 9 września 2015 r.

sprawy **R. M.**

skazanego z art. 56 § ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i innych

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach

z dnia 28 stycznia 2015 r., sygn. akt II AKa 387/14,

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 13 stycznia 2014 r., sygn. akt XVI K 51/11

oddala kasację jako oczywiście bezzasadną, a kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża skazanego.

UZASADNIENIE

W kasacji złożonej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 28 stycznia 2015 r., sygn. II AKa 387/14, obrońca skazanego R. M. **zarzucił** rażące naruszenie przepisów postępowania:

- **art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k.** poprzez brak należytego rozważenia przez Sąd Apelacyjny w Katowicach istotnych zarzutów pisemnej apelacji obrońcy,

- **art. 437 k.p.k. w związku z art. 457 § 3 k.p.k.** poprzez nieuwzględnienie zarzutów zawartych w apelacji na skutek błędnego przyjęcia, iż Sąd I instancji w sposób prawidłowy przeanalizował i ocenił okoliczności mające wpływ na

wymierzenie skazanemu rażąco wygórowanej kary pozbawienia wolności, a nadto poprzez brak należytego uzasadnienia dla pominięcia okoliczności korzystnych dla skazanego, i rozstrzygnięcie istotnych wątpliwości na niekorzyść oskarżonego, w tym przede wszystkim nieuwzględnienie faktu, iż skazany poprzez swoje wyjaśnienia przyczynił się do ustalenia wszelkich istotnych okoliczności sprawy oraz szybkiego zakończenia postępowania oraz tego, iż skazany po uchyleniu środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania prowadził ustabilizowany tryb życia, podjął pracę i przestrzegał porządku prawnego

Jednocześnie, z ostrożności procesowej, zarzucił też rażąco niewspółmierność wymierzonej R. M. kary pozbawienia wolności za zarzucane mu czyny w wymiarze 6 lat pozbawienia wolności, wynikającą z uwzględnienia w zakresie wymiaru kary wyłącznie okoliczności dotyczących bezpośrednio przypisanego mu przestępstwa, przy jednoczesnym pominięciu analizy jego właściwości i warunków osobistych, a także zachowanie po popełnieniu przestępstwa i udziale w prawidłowym wyjaśnieniu wszelkich okoliczności sprawy.

Podnosząc te zarzuty **wniósł** o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez obniżenie orzeczonej kary pozbawienia wolności, ewentualnie uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W pisemnej odpowiedzi na tę kasację Prokurator Prokuratury Apelacyjnej w Katowicach wniósł o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście bezzasadna, tak jak trafnie wykazuje to oskarżyciel publiczny w pisemnej odpowiedzi. W realiach przedmiotowej sprawy wystarczy tylko powołać się na tę odpowiedź, która została doręczona stronom. Sąd Najwyższy nadto stwierdza, że podniesione w kasacji zarzuty obrały art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. oraz art. 437 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k., otwierające zdaniem Autora kasacji drogę do postępowania kasacyjnego, w istocie zmierzają do zainicjowania nieznanej polskiej procedurze karnej, trzecioinstancyjnej kontroli zapadłego w sprawie rozstrzygnięcia w zakresie orzeczonej wobec R.M. kary pozbawienia wolności, pod kątem jej rażącej surowości, co jasno wynika z zarzutu podniesionego „z ostrożności”.

Kierując się powyższym Sąd Najwyższy na mocy art. 537 § 1 k.p.k. i art. 535 § 3 k.p.k. rozstrzygnął jak w postanowieniu.